

Ehl-i Sūnnet Savunması Kitaplığı: 6

— ALLAH —

İNSANIN YAPACAĞI
FİİLLERİ BİLMEZ.

İFTİRASINA
CEVAPLAR

الله

Sinan Yılmaz

Ehl-ı Sünnet Savunması Kitaplığı: 6

—•— **ALLAH** —•—

İNSANIN YAPACAĞI
FİİLLERİ BİLMEZ.

İFTİRASINA
CEVAPLAR

Sinan Yılmaz

İÇİNDEKİLER

Giriş	6
Kader hakkında konuşmak yasak mı?	8
Kaderi inkar edenler	8
Birinci delil: Şüphesiz kafirler iman etmezler.	9
İkinci delil: Ebu Leheb'in elleri kurusun; kurudu da	12
Üçüncü delil: Senin kavminden artık kimse asla iman etmeyecektir.	14
Dördüncü delil: Orada fesat çıkaracak ve kan dökecek birisini mi yaratacaksın?	16
Beşinci delil: Ecel, belirlenmiş bir yazıyla yazılmıştır.	18
Altıncı delil: Onlar yenilgilerinden sonra yeneceklerdir.	20
Yedinci delil: Siz güven içinde Mescid-i Haram'a inşallah gireceksiniz.	22
Sekizinci delil: Her şey apaçık bir kitapta kayıtlıdır.	23
Dokuzuncu delil: Hz. Hızır gelecekle ilgili üç şeyi haber verdi.	25
Onuncu delil: Her vadenin bir yazısı vardır.	26
On birinci delil: Hiçbir musibet yoktur ki, yaratmadan önce bir kitapta yazılı bulunmasın.	29
On ikinci delil: On bir yıldızla Güneş'i ve Ay'ı bana secde ederken gördüm.	30
1. Eğer Allah ne yapacağımızı biliyorsa bizim suçumuz ne?	33
2. Eğer Allah bizim ne yapacağımızı biliyorsa bu alem niye yaratıldı?	34
3. Allah neden bildi ve bilmek için yaptı demektedir?	34

Bu eserde, Allah'ın, her şeyi,
daha vukua gelmeden önce bildiğini
ayet-i kerimelerle ispat edeceğiz.

Ayrıca, **“Allah, insanın yapacağı fiilleri bilmez.”**
iftirasında bulunanların delil olarak gösterdiği
ayetlerin hakiki manalarını da açıklayacağız.

Bu metinlerde yer alan
konuların tamamı www.ehlisunnetinanci.com
sitesinde video olarak
mevcuttur.

GİRİŞ

Ne acayip bir zamanda yaşıyoruz! Kimi, kendini yaratan Allah'ı inkâr ediyor; kimi de Müslüman olduğunu iddia edip, inandığı Allah'ın ilmini inkâr ediyor!..

Bir kâfirin, Allah'ın her şeyi kuşatan ilmini inkâr etmesini, hadi bir derece anladık diyelim. Peki, "**Müslümanım**" diyen ve sözüm ona ilim sahibi olduğunu iddia eden kişinin, Allah'ın ilmini inkâr etmesini neyle izah edeceğiz?.. Cahillikle mi, art niyetle mi, yoksa bu dini bozma gayretiyle mi?..

Her neyse, biz onların niyetlerini bir kenara bırakalım ve onların görüşleriyle ilgilenelim. Daha doğrusu, görüşlerini çürütelim...

İlk önce, kaderi inkâr eden bu kişileri tanıyalım ve onların bu konudaki sözlerini okuyalım:

Abdülaziz Bayındır: *Kader inancı tüm batıl dinlerin ortak saplantısıdır.*

Abdülaziz Bayındır: *Allah sizin kiminle evleneceğinizi bilseydi, evlenmeyle ilgili yasa koyar mıydı?*

Abdülaziz Bayındır: *Tabi ki Cenab-ı Hakk'ın ilmi çok geniştir. Ancak olmayan bilinir mi?*

Mehmet Okuyan: *Biz kaderi irademiz olarak biliriz. İrademiz kaderimizdir.*

Mehmet Okuyan: *İman şartlarının sayıldığı yerlerde eğer "**kader**" kelimesi geçmiyorsa, başka bir yerde geçiyorsa anlayacağız ki bu kelime ile kastedilen başka bir şey. Kader demek, Allah'ın kudreti demek.*

Mustafa İslamoğlu: *Kader insanın iradesidir. İrade insanın kaderidir.*

Mustafa İslamoğlu: *Eğer yazılan oluyorsa, o zaman Rabbimiz kudret parmağını taktı mı her şey oluyor, takar ve olurdu. Çarpışmaya, didinmeye, Taiplerde taşlanmaya, Uhudlarda canını tehlikeye atmaya ne gerek vardı Allah aşkına? Duaya ne gerek vardı? Eğer yazılan oluyorsa, benim dua etmem hiçbir şeyi değiştirmeyecek.*

Sözleri okudunuz; *Abdülaziz Bayındır'a, Mustafa İslamoğlu'na ve Mehmet Okuyan'a* göre, bizim bildiğimiz manada kader diye bir şey yokmuş. Eğer onların dediği gibi, kader diye bir şey yoksa, o halde Allah Teala, bizim yapacağımız şeyleri bilmiyor. Biz ne zaman yaparsak, o zaman öğreniyor...

Öyle ya, kader, Allah'ın bizim yapacaklarımızı bilmesi ve bunu bir defterde kaydetmesidir. Eğer Allah yapacaklarımızı biliyorsa, kader vardır; bilmiyorsa ve biz yaptıktan sonra öğreniyorsa, kader yoktur.

Başka bir ifadeyle, **“Kader vardır.”** demek; Allah bizim yapacaklarımızı daha yapmadan önce biliyor ve bunu bir defterde kaydetmiştir, demektir. **“Kader yoktur.”** demekse, Allah bizim yapacaklarımızı bilmiyor, ne zaman yaparsak o zaman öğreniyor, demektir.

İlk önce, **“Kader yoktur.”** sözünün neticelerini maddeleyelim. Maddeleyelim ki, bu sözün ne büyük cinayetleri netice verdiği daha net anlaşılsın.

1. Eğer Allah bizim ne yapacağımızı bilmiyorsa, Allah zamanla **kayıtlıdır**. Halbuki bizim inancımızda, Allah zamandan münezzehtir. Demek, *Abdülaziz Bayındır* ve diğerlerinin itikadı, zamanla kayıtlı olan bir Allah inancını netice veriyor.

2. Eğer Allah bizim ne yapacağımızı bilmiyor ve yaptığımızda öğreniyorsa, Allah **alim** değil; *-haşa, yüz milyon kere haşa-* cahildir. Çünkü bilene **alim**, bilmeyene **cahil** denir. Eğer Allah bizim ne yapacağımızı bilmiyorsa, bu hususta cahil olmuş olur. Demek, Bayındır ve diğerlerinin itikadı, cahil olan bir Allah inancını netice veriyor.

3. Eğer Allah bizim ne yapacağımızı bilmiyor ve yaptığımızda öğreniyorsa, Allah'ın ilmi devamlı artmakta ve her an Allah yeni şeyler öğrenmektedir. Demek, Bayındır ve diğerlerinin itikadı, her an ilmi artan ve yeni şeyler öğrenen bir Allah inancını netice veriyor...

İşte bunların Allah hakkındaki itikatları, zamanla kayıtlı olan, cahil olan, her an yeni şeyleri öğrenmekle ilmi artan bir Allah inancı... Bu inanca sahip olana Müslüman denilir mi, bunu sizlere bırakıyorum.

İnşallah, bu batıl fikri çürütüp, kadere imanın, imanın bir şartı olduğunu kati bir şekilde ispat edeceğiz.

Kader hakkında konuşmak yasak mı?

Peygamber Efendimiz (asm) bir hadislerinde şöyle buyurmuştur:

“Kader hakkında konuşmayın, zira kader Allah’ın sırrıdır. Allah’ın sırrını açıklamaya kalkmayın!”

Bu hadis-i şerif, bizi kader meselesini konuşmaktan ve bu meseleyi anlamaya çalışmaktan men etmemektedir. Zira bu hadiste anlatılmak istenen farklı bir şeydir. **Şöyle ki:**

Kader ikiye ayrılır:

1. İnsanın kendi iradesiyle ilgili olan kısım.
2. İnsanın iradesinin karışmadığı, onun irade ve kuvveti dışında meydana gelen hadiseler.

Bir insanın erkek veya kadın olması, dünyaya geldiği zaman dilimi, doğduğu ve yaşadığı belde, yaşayacağı ömür müddeti, anne ve babasının kim olacağı, sakat veya sağlıklı, güzel veya çirkin, zengin veya fakir olması gibi hususlar bu ikinci kısma misal olarak verilebilir.

Bu ve benzeri meselelerdeki ilahî takdirin sırrını anlamaya çalışmak, **“Niçin Allah bunu böyle yapmış?”** diye düşünmek, insan için hem manasız bir kayıptır, hem de onu helake götürebilecek bir sebeptir. Zira bunun neticesinde, kadere, yani ilahî takdire isyan gelebilir. Bu sırlar ahirette bütün incelikleriyle görünecektir.

İşte Peygamber Efendimiz (asm)’ın, **“Kader hakkında konuşmayın, zira kader Allah’ın sırrıdır. Allah’ın sırrını açıklamaya kalkmayın!”** hadisiyle, bizi uğraşmaktan menettiği kader, insan iradesinin karışmadığı bu kısım kaderdir. Yoksa kaderin birinci kısmı üzerinde düşünmek, hem güzeldir hem de tefekkürü bir ibadettir. Akaid alimleri de kaderin bu kısmına büyük mesai sarf etmişler ve eserler yazmışlardır.

Kaderi inkar edenler

İlk önce, **“Kur’anda kader yok.”** diyenleri ve kaderi inkâr eden bu kişileri tanıyalım ve onların bu konudaki sözlerini okuyalım:

Mustafa İslamoğlu: Nereden çıktı bu çıkıntı iman maddesi? (Kadere imanı) Kim koydu bunu buraya yahu?

Mustafa İslamoğlu: Amenerrasulüde kadere iman yok. Niye acaba hiç düşündünüz mü? Bu aslında ümmetin tarihindeki bir polemğin riva-yetin içine girmiştir.

Abdülaziz Bayındır: Kur'an-ı Kerim'de kader inancı şeklinde ifade edilen herhangi bir şey yoktur. Kur'an'a baktığımız zaman imanın şartı beştir. Fakat bir şekilde girmiş Müslümanların imanının arasına.

Mehmet Okuyan: İman şartlarının sayıldığı yerlerde eğer "kader" kelimesi geçmiyorsa, başka bir yerde geçiyorsa anlayacağız ki bu kelime ile kastedilen başka bir şey. Kader demek, Allah'ın kudreti demek.

İşte bu kişiler kaderi inkar ediyorlar ve **"Kur'an'da kader yoktur."** diyorlar. Kader, Allah'ın ezeli ilmiyle, istikbalde olacak şeyleri bilmesi ve bu bilgiyi bir defterde kaydetmesidir. **"Kader yoktur."** demek, **"Allah istikbali bilemez."** demektir. **"Kur'an'da kader yoktur."** demek de **"Kur'an'da Allah'ın istikbali bildiğiyle ilgili hiçbir ayet yoktur."** demektir.

Biz bu sözlere şaşıyoruz. Kendi kendimize diyoruz ki: Acaba bizim ezberlediğimiz ve okuduğumuz Kur'an'la bunların okuduğu Kur'an farklı mı?.. Kur'an'ın birçok ayetinde, Allah'ın istikbalde olacak olayları bildiği zikredilirken, bunlar nasıl oluyor da **"Kur'an'da kader yoktur, Allah geleceği bilemez."** gibi sözler söylüyorlar?.. Biz gerçekten buna şaşıyoruz. Gerçi biz şaşırsak da Kur'an'ı bilmeyen bazı kimseleri kolayca aldatıp, itikatlarını kolayca bozuyorlar...

Şimdi bizler, Allah'ın, her şeyi, daha vukua gelmeden önce bildiğini haber veren ayet-i kerimleri gösterelim ve bu ayetleri onların kör gözlerine sokalım. Ayrıca, onların kendi fikirlerine delil olarak gösterdiği ayetlerin hakiki manalarını da izah edelim. Bu sayede de Ümmet-i Muhammed'i onların şerrinden muhafazaya çalışalım.

Birinci delil: Şüphesiz kafirler iman etmezler.

Kaderin varlığına dair göstereceğimiz ilk delil, Bakara suresinin 6. ve 7. ayetleridir. Bu ayeti kerimelerde şöyle buyrulmuştur:

“Şüphesiz o kâfirleri uyarsan da uyarman da onlara müsavidir, onlar iman etmezler. Allah onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir.”

Şimdi bu ayet-i kerimeler üzerinde biraz tefekkür edelim:

Cenab-ı Hak, mezkûr ayet-i kerimede, **kâfirlerin -uyarılsa da uyarılmasa da- iman etmeyeceğini haber vermiştir.** Eğer birisi, bu ayet-i kerimeye karşı şöyle dese: **Bu ayet, kâfirlerin iman etmeyeceğini haber veriyor. Hâlbuki bizler birçok kâfirin iman ettiğini görüyoruz. Demek, bu ayetin “Onlar iman etmezler.” beyanı -hâşâ- yanlıştır.**

Onların bu sözlerine karşı, bizim *-yani Allah'ın her şeyi bildiğine iman edenlerin-* cevabı çok basittir. Biz deriz ki: **Bu ayet-i kerime ve bunun emsali olan diğer ayet-i kerimeler, Allah'ın ezeli ilminde kâfir olarak öleceği bilinen kişiler hakkında inmiştir.** Bu kişiler, uyarılsa da uyarılmasa da iman etmezler. Cenab-ı Hak ezeli ilmiyle bu kişilerin iman etmeyeceklerini bilmiş ve onlar hakkında **“İman etmezler.”** bu-yurmuştur.

Zaten ayetin başındaki **الَّذِينَ** **tabiri ismi mevsuldür.** İsmi mevsuller marife olup, belirli kişiler hakkında kullanılır. Burada iman etmeyeceği belirli olan kişiler de ilmi ezeli de kâfir olarak öleceği bilinen kişilerdir.

Bizler, **“Onlar iman etmezler.”** ayeti hakkındaki soruya kısaca bu şekilde cevap verdik. Peki, Allah'ın ezeli ilmine inanmayanlar ve Allah'ın, insanın işleyeceği amelleri bilmediğini iddia edenler, mezkur soruya nasıl cevap verecekler?.. Yani birisi onlara dese: **Allah “İman etmezler.” diyor, ama birçok kâfir iman ediyor. Demek -hâşâ- ayetin beyanı yanlıştır.**

Onlar bu soruya nasıl cevap verecekler? Ya da onlara şöyle sorsak: Acaba ayette belirtilen **“Onlar iman etmezler.”** ifadesiyle hangi kâfirler kastedilmiştir?.. **Bizler, Allah'ın ezeli ilminde kâfir olarak öleceği bilinen kâfirler kastedilmiştir, diyoruz. Ama siz ezeli ilme inanmıyorsunuz. Allah'ın, kulunun akubetini bilemeyeceğini söylüyorsunuz. O halde ayetteki, iman etmeyecek olan kâfirler kimlerdir?**

Şimdi de ayetin devamına bakalım:

“Allah onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir.”

Şimdi birisi şöyle dese: Bunların ne suçu var? Eğer Allah kalplerini ve kulaklarını mühürlemeseydi onlar iman ederlerdi. Suç -haşa- Allah'ın.

Bu soruya yine bizim cevabımız çok basittir:

Allah Teala, onların cüzi iradeleriyle küfrü seçeceklerini ve imana asla yanaşmayacaklarını ezeli ilmiyle bildi. Bu sebeple de kalp ve kulaklarını mühürledi. Yoksa, imanı tercih edecek kâfirlere bu mühür vurulmamıştır.

Biz böyle derken, sizler -Allah'ın ezeli ilmini inkâr edenler- ne diyebilirsiniz? Eğer Allah, kulunun akıbetini ve cüzi iradesiyle küfrü seçeceğini bilmiyorsa, bu mühürü neye göre vurmuştur? Yoksa şuna mı inanıyorsunuz:

Allah -hâşâ- bilmiyor, ama seçtiği kullardan bir kısmının kalbini ve kulağını mühürledi, o kullar da bu mühürden dolayı iman edemiyor.

Buna mı inanıyorsunuz? Bakın, bozuk itikadınız nasıl bir netice verdi. Sizler sadece Allah'ın ilmini inkâr etmekle kalmıyor, aynı zamanda ona zulüm de isnat ediyorsunuz. Zira Allah mühürlediği için onlar iman edemiyorsa ve iman etmedikleri için de cehenneme gireceklerse, bu zulümdür. Bu tıpkı, birinin dilini kesip, onu konuşmaya davet etmeye ve konuşamadığı için de cezalandırmaya benzer. **İnandığınız Allah, böyle bir Allah mıdır?**

Şimdi bu delili, şu sorularla bir daha toparlamak istiyoruz:

Ey Mustafa İslamoğlu, ey Abdülaziz Bayındır ve ey Mehmet Okuyan, şu sorularıma cevap verin:

1. Ayet-i kerimede kâfirler için: **“Onlar iman etmezler.”** buyrulmuştur. Burada bahsedilen kâfirler kimlerdir?

2. Baştaki **الَّذِينَ** ismi mevsulü, bu kâfirlerin bilinen kişiler olduğunu göstermektedir. *Bu kişiler, Allah'ın ezeli ilminde kâfir olarak öleceği bilinen kişiler değilse kimlerdir?*

3. Eğer Allah kimin kâfir, kimin mümin olarak öleceğini bilmiyorsa, **"Onlar iman etmezler."** sözü ile neyi kastetmiştir?

4. Bazı kâfirlerin iman ettiği görülmektedir. Dolayısıyla bu hâl, **"Onlar iman etmezler."** ayetinin hükmünü delmektedir. **"Onlar"** ifadesiyle, ilmi ilahide kâfir olarak öleceği bilinen kişilerin kastedildiğini kabul etmezsek, *"iman eden kâfirlerle" "onlar iman etmezler" hükmünü nasıl cem edeceğiz?*

5. Ayet-i kerimede, Allah'ın onların kalp ve kulaklarını mühürlediği bildirilmiştir. *Bu mühür bize göre, kâfir olarak öleceği bilinen kişilere vurulmuştur; size göre kime vurulmuştur?*

6. Eğer Allah bu mührü kâfir olarak öleceğini bildiği kullara vurmuşsa ve mühür vurulduğu için bu kişiler imana muvafık olamıyorsa, *bu zulüm değil midir?*

7. Eğer Allah'ın bu mührü, ezeli ilmiyle kâfir olarak öleceğini bildiği kişilere vurduğunu kabul etmezseniz, şu sorumuza da cevap verin: **"Allah bu mührü neye göre vurmaktadır?"**

Eğer gücünüz yetiyorsa, bu sorularımıza cevap verin...

Sevgili kardeşlerim, bu dersimizi burada tamamlayalım. Allah'ın istikbali bildiğiyle alakadar daha çok ayet-i kerime göstereceğiz. Bir sonraki dersimizde buluşuncaya kadar, şimdilik hepiniz Allaha emanet olunuz.

İkinci delil: Ebu Leheb'in elleri kurusun; kurudu da

Tahlil edeceğimiz ayet-i kerime, Tebbet suresinin ayetleridir. Bu surede şöyle buyrulmuştur:

"Ebu Leheb'in elleri kurusun; kurudu da. Malı ve kazandığı ona fayda vermedi. Yakında alevli bir ateşe girecek. Odun taşıyıcı olan karısı da... Boynunda bükülmüş bir ip olduğu hâlde."

Bu sure-i celile, Ebu Leheb ölmeden seneler önce nazil olmuştur.

Fahreddin-i Razi ve İbni Kesir'in beyanlarına göre surenin iniş sebebi şu hadisedir:

Peygamberimiz (asm) Kureyşlileri toplayarak: **“Eğer ben size, düşmanın sabahleyin veya akşamüstü geleceğini söylersem, beni doğrular mısınız?”** dedi. Onlar: *“Evet.”* dediler. Bunun üzerine Peygamberimiz: **“Ben sizi şiddetli bir azaba karşı uyarıyorum.”** buyurdu. Ebu Leheb: *“Bizi bunun için mi topladın? Yazıklar olsun sana, iki elin kurusun.”* dedi. Bunun üzerine Allah Teâlâ Tebbet suresini sonuna kadar inzal buyurdu.

Görüldüğü gibi bu sure-i celile, Ebu Leheb ölmeden önce nazil olmuş ve Ebu Leheb'in iman etmeyeceğini beyan buyurmuştur. Bu sebeple müfessirler, bu surenin gaybi bir mucize olduğunda ittifak etmiş ve şöyle demişlerdir:

“Bu sure Peygamberimiz (asm)’ın nübüvvetine apaçık bir delil ve ayan beyan bir mucizedir. Çünkü bu ayette, “Alevli ateşe girecektir. Odun taşıyıcısı olan karısı da...” buyrularak onların iman etmeyeceği haber verilmiştir. Ve olay, tam ayetin haber verdiği gibi gerçekleşmiş ve her ikisi de imana muvafık olamamışlardır.”

“Allah, kulunun ne yapacağını bilmez.” diyenler, bu ayetin beyanı karşısında ne yapacaklarını şaşırılmışlar ve Allah’a iftiradan başka, bir de bu sureye iftira atarak: **“Mezkur sure Ebu Leheb öldükten sonra inmiştir.”** demişler. Şimdi en sahih tefsir kitaplarından, bu surenin iniş vaktine dair naklini yapmak istiyoruz:

Fahreddini Razi Hazretleri şöyle der: **Tebbet suresi beş ayet olup, ittifakla Mekke’de nazil olmuştur. (Mefatihü’l-gayb)**

İbni Kesir Hazretleri şöyle der: **Mekke’de nazil olmuştur. (İbni Kesir Tefsiri)**

İmam Kurtubi Hazretleri şöyle der: **Mekke’de indiği hususunda görüş birliği vardır. (El-Camiu li-Ahkami’l-Kur’an)**

Tefsirü'l-Münir'de şöyle denilir:

Mekke döneminde indiği konusunda ittifak olan bu sure... Ebu Leheb hakkındaki bu ayetler üç yönden gayptan haberler içermektedir:

1. Onun helak ve hüsrânını haber vermektedir.
2. Onun, malı ve evladından yararlanamayacağını haber vermektedir.
3. Onun cehennemlik olduğunu haber vermektedir ki, öyle de olmuştur. (Tefsirü'l-Münir)

Elmalı Hamdi Yazır Hazretleri tefsirinde şöyle der:

Ebu Leheb'in ölümü, Kur'an'ın on beş sene kadar önceden haber verdiği tarzda cereyan etmiştir.

Daha birçok tefsirden, "Bu sure Mekke'de inmiştir." sözünü nakledebiliriz. Ancak naklettiğimizi kâfi görüyor ve daha başka nakillerle meseleyi uzatmıyoruz.

Sözün özü:

Tebbet suresi, Ebu Leheb'in ve hanımının küfür üzere öleceğini haber vermiş ve hadise haber verdiği gibi vuku bulmuştur. İşte bu sure ispat eder ki, Allah Teala her şeyi, daha meydana gelmeden önce bilmektedir. Bu bilmek de bizler için kaderdir. Bu sure, "Kur'an'da kader yoktur. Allah, kullarının ne yapacağını bilmez." diyenleri tekzip etmektedir.

Üçüncü delil: Senin kavminden artık kimse asla iman etmeyecektir.

Tahlil edeceğimiz ayet-i kerime, Hud suresinin 36 ve 37. ayetleridir. Bu ayetlerde şöyle buyrulmuştur:

"Nuh'a vahyolundu ki: Senin kavminden -daha önce iman etmiş olanlar müstesna- artık kimse asla iman etmeyecektir... Zalimler hakkında benimle konuşma, onlar suda boğulacaklardır."

Şimdi mezkur ayet-i kerimenin meselemize bakan cihetini tahlil edelim:

Allah Teala Hz. Nuh'a, kavminden daha önce iman edenler müstesna, **diğerlerinin iman etmeyeceğini ve onların suda boğulacağını haber vermiştir.** Bu sebeple de Hz. Nuh'un onlar için dua etmesini yasaklamış ve bir gemi yapmasını emretmiştir. Hz. Nuh bu gemiyi bir rivayete göre iki, diğer bir rivayete göre de dört yılda tamamlamıştır. Ve Allah Teala'nın haber verdiği gibi, bu zaman diliminde O'nun kavminden hiç kimse iman etmemiş ve neticede hepsi suda boğulmuşlardır.

Kıssanın detayını tefsir kitaplarına havale ediyor ve şimdi, **“İnsan için bir kader yoktur, Allah, insanın yapacağını ancak insan yaptıktan sonra bilir.”** diyenlerin, şu sorularımıza cevap vermesini istiyoruz:

1. Eğer Allah Teala, kullarının akıbetini bilmiyorsa, Hz. Nuh'un kavminin iman etmeyeceğini ve suda boğulacaklarını nasıl bildi? Yoksa -hâşâ- tahmin mi etti?

2. Ya da Allah Teala onların cüzi iradelerini ellerinden aldı ve iman etmelerine mani oldu da onlar *-gemi yapımında geçen iki yıllık sürede-* iman edemediler mi? Eğer böyle ise, onlar ahirette şöyle demezler mi:

“Ey Allah'ımız, eğer sen bizi zorla kâfir yapmasaydın ve irademizi elimizden almasaydın, Hz. Nuh gemiyi yaparken biz iman ederdik. Biz suçlu değiliz, bizi küfürde kalmaya mecbur eden sen suçlusun...”

Yoksa bu ihtimale mi inanıyorsunuz? Halbuki peygamberlerin gönderilmesinin bir maksadı, insanların, **“Bize uyarıcı ve müjdeleyici gelmedi. Eğer gelseydi biz iman edenlerden olurduk.”** (*Maide, 5/19*) sözünü söyleyememeleridir. Yani **İnsanların, Allah'ın aleyhinde bir hüccetleri kalmaması içindir** (*Nisa, 4/165*). Bu hüccetin kalmaması, Allah'ın insanların iradesini ellerinden almamasına bağlıdır.

Şimdi, **ey kaderi inkar edenler ve Allah insanların yapacaklarını bilmez diyenler,** bu müşkülü nasıl çözeceksiniz: Allah Teala, iki sene sonra Hz. Nuh'un kavminin *-önceden iman edenler müstesna-* küfür üzerine öleceğini peygamberine haber vermiş ve onlar için dua etmesini yasaklamıştır. Eğer **Allah geleceği bilmiyorsa ve onların iradelerini ellerinden de almamışsa,** bu bilgiye nasıl sahip olmuştur? Yoksa siz *-hâşâ-* Allah'ın bir tahminde bulunduğunu ve tahmininin de tuttuğuna mı inanıyorsunuz? Buna inanıyorsanız, biz size daha ne diyelim? Bunu kabul edene ne denilir ki?..

Sonuç olarak deriz ki:

Allah Teala Hz. Nuh'a, kavminin iman etmeyeceğini ve suda boğulacağını, bu hadisenin vukuundan iki sene önce *-diğer bir rivayete göre dört sene önce-* haber vermiş ve haber verdiği gibi de tahakkuk etmiştir.

İşte bu ayet **gelecekte haber vermek** nevinden olup, Allah'ın, kullarının geleceğini bildiğini açıkça ispat etmektedir.

Ebu Leheb'in küfür üzere öleceğini haber veren Tebbet suresine: **"Bu sure Ebu Leheb öldükten sonra indirilmiştir."** diye itiraz edenler, Hud suresinin mezkur ayetine nasıl itiraz edecekler merak ediyoruz. Hem de bu sefer Allah Teala, bir kişinin değil, *-önceden iman edenler müstesna-* kavminin bütün fertlerinin küfür üzere öleceğini haber vermiş ve haber verdiği gibi de çıkmıştır.

Şimdi önümüzde üç yol var, tekini seçeceğiz:

1. Allah Teala, Hz. Nuh'un kavminin iman etmeyeceğini ezeli ilmi ile biliyordu ve bunu Hz. Nuh'a vahyetti.

2. Allah Teala *-hâşâ yüz bin defa hâşâ-* bir tahminde bulundu ve bu tahmini tuttu.

3. Allah Teala *-hâşâ yüz bin defa hâşâ-* onların iradelerini ellerinden aldı ve bilmecburiye onları küfürde bıraktı. Sonra da onları hem suda boğarak hem de ahirette azap ederek onlara zulmetti.

Ey Allah'ın ezeli ilmini inkâr eden gafiller! Biz birinci şıkkı kabul ediyor ve diğer iki şıktan Rabbimizi yüz binler defa tenzih ediyoruz. Ya siz, hangi şıkkı kabul ediyorsunuz?..

Dördüncü delil: Orada fesat çıkaracak ve kan dökecek birisini mi yaratacaksın?

Tahlil edeceğimiz ayet-i kerime, **Bakara suresinin 30. ayetidir.** Bu ayette şöyle buyrulmuştur:

"Bir vakit Rabbin meleklere: 'Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım.' demişti. Melekler dediler ki: 'Orada fesat çıkaracak ve kan dökecek birisini mi yaratacaksın?'"

Bu ayet-i kerimede üzerinde duracağımız iki nokta var. **Birinci nokta**, Cenab-ı Hakk'ın “**Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım.**” demesidir. Evet, Cenab-ı Hak: “**Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım.**” demiş; ancak Hz. Âdem'i yarattıktan sonra O'nu cennetine koymuştur. Yani O'nu direkt yeryüzüne göndermemiş ve malum imtihanla cennette imtihan etmiştir. Hz. Âdem'in yasaklanan ağaca yaklaşması sonucu da O'nu cennetten çıkarmış ve yeryüzüne göndermiştir.

Bundan şu anlaşılmaktadır ki:

Allah Teala, Hz. Âdem'in o ağaca yaklaşacağını biliyordu. Zira ayet-i kerimede, “**Yeryüzünde bir halife yaratacağım.**” buyurmuştur. Hz. Âdem'in yeryüzüne inmesi, yasak edilen ağaca yaklaşması sebebiyledir.

Burada, “**Peki, eğer Hz. Âdem ağaca yaklaşmasaydı yeryüzüne iner miydi?**” diye bir soru sorulsa deriz ki: Ayet-i kerimede, daha Hz. Âdem yaratılmadan önce, onun yeryüzüne gönderileceği açıkça bildirilmiştir. Dolayısıyla elbette inecektir. Ancak Allah Teala, birçok hikmetinin tahakkuku için O'nu önce cennete sokmuş ve işlemiş olduğu zelle sebebiyle O'nu cennetten çıkarmıştır. Bizim meselemiz, niçin çıkartıldığı meselesi olmadığından, o kapıyı açmıyoruz. Sadece meselemize bakan cihet olan şu noktaya dikkat çekiyoruz:

Demek ki Allah Teala, Hz. Âdem'in cennetten çıkmasına sebep olacak zelleyi işleyeceğini biliyordu. Eğer bilmeseydi, yeryüzü için yarattığı Hz. Âdem'i önce cennete sokmazdı. Öyle ya, -sebepler tahtında- eğer Hz. Âdem menedildiği ağaca yaklaşmasaydı cennetten çıkarılmayacaktı. Bu durumda, dünya için yaratılan Hz. Âdem'in ebedi olarak cennette kalması meydana gelmez miydi?..

Ayet-i kerimede üzerinde duracağımız **İkinci noktaysa** şurasıdır:

Melekler insanın yaratılışı hakkında: “**Orada fesat çıkaracak ve kan dökcek birisini mi yaratacaksın?**” dediler. Acaba melekler insanın fesat çıkaracağını ve kan dökceğini nereden biliyorlardı? Öyle ya, daha insan yaratılmamış ve dünyaya gönderilmemişti. Peki, bu gaybi bilgiye melekler nasıl sahip olmuşlardı?

Bu soruya verilebilecek iki cevap vardır:

1. Allah Teala'nın bildirmesiyle bilmişlerdir.

2. Levh-i mahfuzdan okumuşlardır ki, levh-i mahfuzda, olacak her şey kayıtlıdır.

Bu iki cevap da Allah'ın her şeyi bildiği neticesini vermektedir. Bakın, değil Allah, melekler bile *-kendilerine bildirildiğinde-* geleceği biliyorlar. Hâl böyleyken, "**Allah geleceği bilmez.**" demek, ne büyük bir cehalettir!

Şimdi bu delili sorularla toplamak istiyor ve **kaderi inkar edenlere ve Allah insanların yapacaklarını bilmez diyenlere** şu soruları soruyoruz:

1. Allah Teala, "Yeryüzünde bir halife yaratacağım." demesine rağmen, Hz. Âdem'i ilk önce cennete yerleştirmiştir. O'na bütün cenneti serbest edip, sadece bir ağaca yaklaşmasını yasaklamıştır. Allah Teala, Hz. Âdem'in o ağaca yaklaşacağını bilmiyor muydu?

2. Allah Teala, Hz. Âdem'in ağaca yaklaşacağını -hâşâ- bilmeseydi, O'nu direkt yeryüzüne göndermez miydi?

3. Peki, ya **meleklerin insanoğlunun fesat çıkaracağını ve kan dökmelerini bilmesi...** Bu konu hakkında ne dersiniz? Biz, ya Allah bildirdi ya da levh-i mahfuzda bakıp öğrendiler diyoruz ki, ikisi de Allah'ın ezeli ilmini ispat eder. Peki sizler, Allah'ın geleceği bilmediğini iddia edenler, cevap verin bize, melekler insanın fesat çıkarıp kan dökeceğini nasıl bildi?..

Beşinci delil: Ecel, belirlenmiş bir yazıyla yazılmıştır.

Tahlil edeceğimiz ayet-i kerime, Âl-i İmran suresinin 145. ayetidir. Bu ayette şöyle buyrulmuştur:

"Hiç kimsenin Allah'ın izni olmaksızın ölmesi mümkün değildir. Ecel, belirlenmiş bir yazıyla yazılmıştır."

Bu ayet-i kerimede, **ecelin belirlenmiş olduğu haber verilmektedir.**

A'raf suresi 34. ayet; Rad suresi 38. ayet ve Nahl suresi 61. ayette bu hususa dikkat çekilmiş ve ecelin öne alınamayacağı ve ertelenemeyeceği beyan edilmiştir.

Demek, daha bizler yaratılmadan önce Cenab-ı Hak her birimiz için bir ömür takdir etmiş ve bir ecel vakti belirlemiştir. O vakit gelmeden ölmekte ve o vakti de tehir edememekteyiz. O hâlde şimdi, bir insanın kendisini dağdan attığını ve intihar ettiğini farz edelim. Bu durumda şu şıklardan hangisi doğrudur:

1. Allah Teala o kişi için bir ömür takdir etmişti, ama o intihar ederek ölümünü öne aldı.

Bu şık doğru olamaz. Çünkü ayeti-i kerimelerde, ecelin ertelenemeyeceği ve öne alınamayacağı açıkça belirtilmiştir. Demek, intihar eden ecelini öne alamıyor. O hâlde bu şıkkı eledik.

2. Allah Teala bu kişi için bir ecel takdir etmiş ve takdir ettiği ecelin vakti geldiğinde bu kişiyi intihara mecbur etmiştir. İntihar eden kişi, iradesiz bir şekilde kendini dağdan aşağıya atmıştır. Daha doğrusu Allah onu atmış, o da Allah'ın kudretine karşı koyamamıştır. Bu sayede de takdir edilen ecel, ne bir vakit geri kalmış, ne de tehir olmuştur.

Ancak bu şık da doğru olamaz. Çünkü bu durumda, **kulun cüzi iradesi elinden alınmış ve zorla intihar ettirilmiş olur**. Halbuki Allah Teala, intiharın büyük bir günah olduğunu bildirmiş ve intihar edeni cehennem azabı ile tehdit etmiştir. Eğer intihar edenin elinden cüzi iradesi alınsaydı, bu tehdit manasız kalır ve ceza zulüm olurdu. O hâlde bu şıkkı da eledik. Çünkü Allah Teala zulümden münezzehtir.

3. Allah Teala, o kişinin cüzi iradesini kullanarak intihar edeceğini ezeli ilmiyle bilmiş ve ona o kadar ömür takdir etmiştir. Eğer o kişi, cüzi iradesini kullanarak intihar etmeyecek olsaydı, belki Allah onun için daha uzun bir ömür takdir eder ya da başka bir sebeple yine ölümünü o zamanda kaza ederdi. Bu bizim bilemeyeceğimiz bir şeydir.

Tek doğru şık bu şıktır. Bu şıkta ne kula zulüm vardır, ne de ecel vaktini öne almak!..

Şimdi gelelim bu tahlilin bizim meselemize bakan yönüne. **Kaderi inkar edenlere ve Allah insanların yapacaklarını bilmez diyenlere** şu soruları soruyoruz:

1. Allah Teala, bir kulun cüzi iradesini kullanarak intihar edeceği vakti ezeli ilmiyle biliyor ve ona o kadar ömür takdir ediyorsa, diğer fiillerini de *-daha yapmadan önce-* bilmez mi?

2. İnsanın ne zaman ve nasıl öleceğini bilen ve bunu **"belirlenmiş bir yazıdır"** ayetinin fermanıyla levh-i mahfuzda kaydeden Rabbimiz, bizim diğer amellerimizi niçin bilmesin ve kaydetmesin?

3. İnsanın ne zaman öleceğinin, ölümünden önce bilinmesi; diğer amellerinin de vukuundan önce bilineceğini göstermez mi?

Altıncı delil: Onlar yenilgilerinden sonra yeneceklerdir.

Tahlil edeceğimiz ayet-i kerime, Rum suresinin 2, 3 ve 4. ayetleridir. Bu ayetlerde şöyle buyrulmuştur:

"Rum (orduları) yenilgiye uğradı. Dünyanın en alçak yerinde. Ama onlar yenilgilerinden sonra yeneceklerdir. Üç ile dokuz yıl içinde. Bundan önce de sonra da emir Allah'ındır. Ve o gün müminler sevineceklerdir."

Bu ayet-i kerimenin meselemize bakan cihetine geçmeden önce, dilererseniz, ayetin iniş sebebi üzerinde biraz duralım:

613-614 yılları arasında **Mecusi olan Pers orduları, Hristiyan olan Bizans ordularını mağlup etmiş** ve çok ağır bir yenilgiye uğratmıştı. Mekke müşrikleri, Ehl-i kitap olan Hristiyanların mağlubiyetine çok sevinmiş ve Müslümanlara: "Eğer Allah sizin dediğiniz gibi yegâne galip olsaydı, Ehl-i kitap olan Bizans'ı üstün getirir ve Perslere karşı galip kıları." demişlerdi. Bunun üzerine Kur'an-ı Kerim bir mucize olarak, o an imkânsız gibi gözükken gelecekteki bir sonucu haber verdi: Üç ilâ dokuz yıl arasında Bizans Perslere galip gelecek ve bununla Müslümanlar sevinecekti.

Nitekim Hz. Ebu Bekir (r.a.) Allah'ın bu vaadine dayanarak, Perslerin galibiyetine sevinen müşriklere: **“Allah sizin sevincinizi fazla sürdürmeyecek. Çünkü Allah, birkaç sene içinde Rumların tekrar galip geleceğini haber verdi.”** dedi. Hz. Ebu Bekir'in bu sözü üzerine müşriklerden Ubey b. Halef iddiaya girmeyi teklif etti. On deve üzerine ve üç yıl içinde Bizans'ın galip gelip gelemeyeceği hususunda iddiaya girdiler.

Hz. Ebu Bekir olup biteni Peygamber Efendimiz (asm)'a anlatınca, Peygamberimiz (asm), **Ayette geçen بضع** sözünün üç sene değil; üç sene ile dokuz sene arasını ifade ettiğini, bu sebeple süreyi de deve sayısını da katlamasını Hz. Ebu Bekir'e söyledi.

Bu sefer, dokuz sene içinde Bizans'ın galip gelip gelmeyeceğine dair **yüz deve** üzerine bahse girdiler. Tirmizi'nin Sahih'inde haber verdiğine göre, Bedir savaşına denk gelen günlerde, **Bizanslar Perslere karşı yaptıkları savaşta galip gelmiş** ve böylece Kur'an'ın gaybdan verdiği haber tahakkuk etmiştir. Hz. Ebu Bekir, Ubey b. Halef'in varislerinden, kazandığı develeri alarak, Peygamber Efendimiz (asm)'in tavsiyesi üzerine fakirlere dağıtmıştır.

Şimdi mezkur ayetin meselemize bakan cihetini tahlil edelim:

Abdülaziz Bayındır ve diğerleri diyorlar ki: **“Allah geleceği bilmez. Bir olay ancak yaşandıktan sonra Allah tarafından bilinir.”** Eğer onlar bu davalarında sadıklarsa şimdi şu sorularımıza cevap versinler:

1. Allah geleceği bilmiyorsa Bizans'ın zaferini nasıl haber verdi?

2. Yok, Eğer siz: **“Allah kulun cüzi iradesiyle yapacaklarını bilmez, diğer şeyleri bilir.”** dersiniz, biz de deriz ki: **Rum'un zaferinde onların cüzi iradeleri yok muydu? Ya da Perslerin iradesi ellerinden mi alındı da mağlup oldular?** Hayır! Her iki taraf da cüzi iradelerini kullandılar. Cenab-ı Hak, onların cüzi iradelerini kullanarak yapacakları işleri ve ortaya çıkacak neticeyi, ezeli ilmiyle bilmiş ve Kur'an'da bize haber vermiştir. Bu apaçık bir şekilde Allah'ın geleceği bildiğini ispat etmez mi?

3. Allah Teala, Rum'un galibiyetini ve Perslerin mağlubiyetini haber verdiğine göre, demek ki bu savaşın olacağını, bu savaşa kimlerin katılacağını, katılanlardan kaçının öleceğini, kaçının yaralanacağını ve bunlar gibi diğer meseleleri biliyordu. Öyle ya, biliyordu ki, bir tarafın galibiyetini, diğer tarafın da mağlubiyetini haber vermiş. Eğer Allah, insanların bu savaşta neler yapacağını bilmeseydi, bu neticeyi haber verebilir miydi?

4. Eğer hâlâ "Allah geleceği bilmez." sözünde ısrar ediyorsanız, Allah'ın bu olayı vukuundan önce nasıl bildiğini bizlere izah edin de dinleyelim.

Yedinci delil: Siz güven içinde Mescid-i Haram'a inşallah gireceksiniz.

Tahlil edeceğimiz ayet-i kerime, Fetih suresinin 27. ayetidir. Bu ayette şöyle buyrulmuştur:

"Siz güven içinde, başlarınızı tıraş etmiş ve saçlarınızı kısaltmış olarak korkmadan Mescid-i Haram'a inşallah gireceksiniz."

Bu ayetin meselemize bakan cihetine geçmeden önce, dilerseniz, ayetin iniş sebebi üzerinde biraz duralım:

Peygamber Efendimiz (asm) Medine'de iken bir rüya görmüştü. Rüyasında, müminler güven içinde Mescid-i Haram'a girip Kâbe'yi tavaf ediyorlardı. Bunun üzerine Peygamberimiz (asm) müminleri bu haberle müjdelemişti. Çünkü Mekke'den Medine'ye hicret eden müminler, o zamandan beri Mekke'ye gidemiyorlardı. Bunun üzerine Allah Teala, Fetih suresinin 27. ayetini indirmiştir. Gerçekten de bir süre sonra Mekke'nin fethiyle Müslümanlar aynı ayette bildirildiği gibi güven içinde Mescid-i Haram'a girmişlerdir.

Şunu da unutmamak ve ayete öyle bakmak gerekir:

Baharın başında baharı müjdelemek kolaydır. Zor olan, kışın ortasında baharı müjdelemektir. Kur'an'ın verdiği haberler, kış ortasında baharı müjdelemek gibidir. Zira bu ayetlerin indiği dönemde Müslümanlar gayet zayıf ve azdı. Hicrete mecbur bırakılarak, vatanlarını ve

mallarını terk etmişlerdi. Medine'den Mekke'ye Kâbe'yi ziyaret için gelmişler, ama Mekke müşrikleri buna bile müsaade etmediğinden, üzülerek Medine'ye dönmüşlerdi. İşte böyle bir hengâmda Kur'an, Kâbe'ye güvenle gireceklerini ve İslam'ın diğer dinlere üstün geleceğini haber vermiş ve verdiği haber tam dediği gibi doğru çıkmıştır.

Şimdi mezkûr ayetin meselemize bakan cihetini tahlil edelim:

Abdülaziz Bayındır ve diğerleri diyorlar ki: **“Allah geleceği bilmez. Gelecek ancak yaşandıktan sonra bilinir.”** Yani onlara göre, Allah da bizim gibi zamanla kayıtlıdır. Madem onlar böyle inanıyorlar, o hâlde şimdi şu sorularımıza cevap versinler:

1. Allah geleceği bilmiyorsa, Mekke'nin fethedileceğini nasıl haber verdi?

2. Yoksa -hâşâ- Allah bir tahminde bulundu da tahmini mi tuttu?

3. Allah'ın gelecekte verdiği bu haberleri duyduğunuz hâlde, hâlâ nasıl olur da **“Allah geleceği bilmez.”** dersiniz?

4. Yoksa, “Bazı şeyleri bilir, ama çoğunu bilmez.” mi diyorsunuz? Eğer böyle diyorsanız, bu taksimi neye göre yapıyorsunuz?

Sekizinci delil: Her şey apaçık bir kitapta kayıtlıdır.

Tahlil edeceğimiz ayet-i kerime, Yunus suresinin 61. ayetidir. Bu ayette şöyle buyrulmuştur:

“Her ne hâlde bulunsan, Kur'an'dan her ne okusan ve her ne iş yaparsan, ona daldığınız zaman mutlaka biz üzerinizde şahidizdir. Yerde ve gökte zerre kadar bir şey Rabbinden gizli kalmaz. Ne bundan daha küçük ne de daha büyük hiçbir şey yoktur ki, apaçık bir kitapta bulunmasın.”

Allah Teala bu ayet-i kerimede, **her şeyin apaçık bir kitapta bulunduğu haber vermektedir.** Bu haber, Kur'an'ın diğer ayetlerinde de geçmektedir. Mesela, En'am suresi 59. ayet-i kerime, Hud suresi 6. ayet-i kerime, Neml suresi 75. ayet-i kerime ve Sebe suresi 3. ayet-i kerimede, yine **her şeyin apaçık bir kitapta kayıtlı olduğu** bilgisi verilmektedir.

Ayet-i kerimede geçen “**apaçık kitap**” ifadesi hakkında İmam Zeccac Hazretleri şöyle der: **Cenab-ı Hak, bütün malûmatları, mahlukatı yaratmazdan evvel bir kitapta yazmıştır.**

Bu yazının hikmeti hakkında müfessirler şu sözleri söylemişlerdir:

1. Bu yazı, mükelleflerin sevap ve azabı kapsayan durumlarının ihmal edilmeyeceğine dair uyarmak içindir. Bu görüş, Hasan-ı Basri Hazretlerinin tercihidir.

2. Her şeyin daha yaratılmadan önce levh-i mahfuzda kaydedilmesinin bir hikmeti de şudur: **Melekler, olayların Allah'ın malûmatına uygun olarak tıpatıp oluşlarını görerek ibret alırlar ve Allah Teala'yı tesbih ederler.**

3. Yüce Allah'ın bütün her şeyi yazması, **işin azametini ortaya koymak içindir.** Yani şu nazara verilir ki: **Hakkında sevabın ve cezanın söz konusu olmadığı her şey yazılıysa, ya sevap ve cezayı gerektiren şeylerin durumu nedir?**

Fahreddin-i Razi Hazretleri şöyle der: **Kitab-ı mübin (apaçık kitap) hakkında iki görüş vardır: 1. Kitab-ı mübin, Allah'ın ilmidir. 2. Allah Teala'nın, mahlukatı yaratmadan önce, malumatın (binecek şeylerin) keyfiyetini bir kitapta yazıp tespit etmiş olmasıdır.** İmam Zeccac bu ikinci görüşü kabul etmiştir.

Bu izahı yapan Fahreddin-i Razi Hazretleriye birinci görüşü tercih etmiş ve kitab-ı mübinin Allah'ın ilmi olduğunu söylemiştir.

Kitab-ı mübin hakkında yapılan bütün izahları inceleseniz, naklettiğimiz iki izahtan başka hiçbir izah bulamazsınız ki, ikisinin de özü, her şeyin, daha yaratılmadan önce Allah Teala tarafından bilinmesidir.

Şimdi, “**Kader yoktur. Allah geleceği bilmez.**” diyenlere sorularımızı sormak istiyoruz:

1. **Ayet-i kerimelerde, her şeyin kitab-ı mübinde kayıtlı olduğu haberi verilmiştir.** Alimler bu ifadeyi, **Allah'ın ilmi veya Allah'ın, olacak her şeyi kaydettiği kitabı, yani levh-i mahfuz olarak tefsir etmişlerdir.**

Bu da her şeyin Allah tarafından bilindiğini ispat etmektedir. *Sizler, kitab-ı mübin ifadesini nasıl tefsir ediyorsunuz?*

2. Bütün alimlerin ittifak ettiği bir mesele batıl olabilir mi?

3. Yoksa sizler Fahreddin-i Razi'den, İmam Zeccac'dan ve diğerlerinden daha mı alimsiniz?

Dokuzuncu delil: Hz. Hızır gelecekle ilgili üç şeyi haber verdi.

Kehf suresinden bir bölümü tahlil edeceğiz. Kehf suresinde Hz. Musa ile Hz. Hızır'ın seyahati anlatılmaktadır. Bizler bu seyahatin detayını ilgili sureye havale ediyor ve sadece meselemize bakan bölümüne dikkat çekiyoruz. **Şöyle ki:**

Kehf suresinin 71. ayetinde, Hz. Musa ile Hz. Hızır'ın bir gemiye binmesinden ve Hz. Hızır'ın gemiyi delmesinden bahsedilir. Buna dayanamayan Hz. Musa: “Gemiye içindekileri boğmak için mi deldin? Doğrusu şaşılacak bir şey yaptın.” der. Hz. Hızır gemiyi delmesindeki hikmeti 79. ayet-i kerimde şöyle izah eder: *Gemi denizde çalışan yoksullara aitti. Onu kusurlu kılmak istedim. Zira arkalarında, her sağlam gemiye zorla el koyan bir hükümdar vardı.*

Yani Hz. Hızır'ın gemiyi delmesinin sebebi, zorba hükümdarın gemiyi gasp etmemesi içindir. Tam da ayetin haber verdiği gibi, zorba hükümdar gemiye el koymaya niyet eder, ancak geminin delik olduğunu görünce bundan vazgeçer. Daha sonra da geminin sahibi olan yoksullar gemiyi tamir ederek çalışmalarına devam ederler.

Hz. Musa ve Hz. Hızır gemiden inerek seyahatlerine devam ederler. Suresin 74. ayetinde, Hz. Hızır'ın bir çocuğu öldürdüğü zikredilir. Buna dayanamayan Hz. Musa: “Cana karşılık olmaksızın masum bir kimseyi mi öldürdün? Doğrusu çok kötü bir şey yaptın.” der.

Hz. Hızır çocuğu öldürmesindeki hikmeti 80 ve 81. ayetlerde izah eder ki, o hikmet, *çocuk büyürse anne-babasını azgınlığa sürükleyecek olması ve Allah'ın o anne-babaya, o çocuktan daha temiz ve daha merhametli bir evlat vermeyi istemesidir.*

Kıssayı kısaca bu şekilde özetledikten sonra, **"Kader yoktur. Allah geleceği bilmez."** diyenlere şu sorularımızı sormak istiyoruz:

1. Kıssayı dinlediniz, zaten detayını da biliyordunuz. **Bu kıssayı bilmenize rağmen nasıl olur da "Allah geleceği bilmez." diyebilirsiniz?** Bu cehalet değil, olsa olsa bir hiyanettir!..

2. Hz. Hızır gemiyi delmiş ve buna sebep olarak da zorba hükümdarın gemiyi gasp edecek olmasını göstermiştir. **Demek, Hz. Hızır hükümdarın gemileri gasp edeceğini biliyordu.** Bakın, değil Allah, bir kul bile, Allah'ın bildirmesiyle geleceğe muttali olabiliyor. **Eğer Allah Teala, hükümdarın cüzi iradesiyle gelecekte yapacağı gasbı bilmiyorsa, yani geleceğe muttali değilse, bu olayı nasıl bilmiştir? Ve Hz. Hızır bu bilgiye kimden sahip olmuştur?**

3. Peki, ya Hz. Hızır'ın çocuğu öldürmesine ne diyeceksiniz? Hz. Hızır buna sebep olarak, **çocuğun eğer yaşarsa, anne-babasını azgınlığa ve küfre sürükleyecek olmasını göstermiştir.** Peki, Hz. Hızır bunu nereden biliyordu? Tek cevap, **Allah'ın bildirmesiyle bildiğidir.** Peki, Allah bunu nasıl biliyordu?.. Cevabı bize göre çok basit: **Zamanlardan münez-zeh olan ezeli ilmiyle biliyordu.** Bu bilginin kaza edilmemesi için, çocuğun öldürülmesine hükmetmiştir. Peki sizler, ey Allah'ın ezeli ilmini inkâr edenler, size göre Hz. Hızır çocuğun akıbetini nasıl bildi? Yoksa tahmin mi etti? Ve çocuğu bu tahmin üzerine mi öldürdü?

4. Allah'ın geleceği bildiğini ve hikmet tahtında bazı olayların olmaması için tedbir aldığını gösteren bu kadar açık ayetlerden sonra, hâlâ **"Allah geleceği bilmez."** iddianızda ısrar mı edeceksiniz? Akıllarınız bu kadar kör ve kalpleriniz bu kadar ölmüş mü ki, hâlâ bu batıl fikirde ısrar ediyorsunuz?..

Onuncu delil: Her vadenin bir yazısı vardır.

Tahlil edeceğimiz ayet-i kerime, Rad suresinin 39. ayetidir. Bu ayette şöyle buyrulmuştur:

"Her vadenin bir yazısı vardır. Allah dilediğini siler, dilediğini de sabit bırakır. Ana kitap O'nun yanındadır."

Ayet-i kerimede geçen, “**Her vadenin bir yazısı vardır.**” hükmü hakkında **Fahreddin-i Razi** Hazretleri şöyle demektedir:

“Her şeyin takdir edilmiş bir vakti vardır. Bu takdir levh-i mahfuz-da yazılmıştır. Hayat, ölüm, zenginlik, fakirlik, saadet ve mutsuzluk gibi her hadisenin belli bir vakti vardır. Allah Teala, onun o zaman meydana gelmesine hükmetmiştir. Bu zaman değişmez. Bu ayet, Hz. Peygamber (asm)’ın şu hadisinin bir benzeridir: ‘**Kader kalemi kıyamete kadar olacak şeyleri yazıp bitirmiştir.**’” (*Tefsir-i Kebir*)

Ayetin devamındaki, “**Allah dilediğini siler, dilediğini de sabit bırakır.**” ifadesini İmam-ı Rabbani Hazretleri şöyle izah eder:

“Kaza (yani Allah Teala’nın yaratacağı şeyler) levh-i mahfuzda iki kısımdır: 1. Kaza-i muallak 2. Kaza-i mübrem. **Birincisi**, şarta bağlı olarak yaratılacak şeyler demektir ki, bunların yaratılma şekli değişebilir veya hiç yaratılmaz. **İkincisi** ise; şartsız, muhakkak yaratılacak demek olup, hiçbir suretle değişmez ve muhakkak yaratılır. **Kaf suresinin 29. ayetinde:** “Sözümüz değiştirilmez.” buyrulmuştur. Bu ayet-i kerime, kaza-i mübremin bildirmektedir. Kaza-i muallak için de Rad suresinde, “Allah dilediğini siler, dilediğini de sabit bırakır.” mealindeki 29. ayet-i kerime vardır. (*Mektubat-ı Rabbani, 217. Mektup*)

Burada Fahreddin-i Razi Hazretlerinden şu nakli de yapmak istiyoruz. O diyor ki:

“Şayet birisi derse: ‘Sizler kaderin daha önceden tayin edildiğini, kader kaleminin bunları yazıp bitirdiğini, işlerin yeni meydana gelmediğini iddia etmiyor muydunuz? Bu iddiaya göre “**silmek**” ve “**sabit bırakmak**” hususu nasıl doğru olabilir?’ Biz onun bu sözüne karşılık deriz ki: ‘O silme ve sabit bırakma da kalemin yazdığı şeylerdendir. Allah, kaderinde ve kazasında silinmesini ezelde takdir ettiği şeyleri siler, diğerlerini ise sabit bırakır.’”

Ayetin son kısmında geçen “**Ana kitap O’nun yanındadır.**” ifadesiyle de levh-i mahfuz kastedilmiştir. Levh-i mahfuz, olmuş ve olacak her şeyin yazıldığı kader kitabıdır. Bahsettiğimiz konularda onlarca alimin aynı görüşünü nakledebiliriz. Ancak meseleyi uzatmamak için bu kadarla yetiniyoruz.

Şimdi dilerseniz, buraya kadar yaptığımız izahları maddeleyerek konuyu daha iyi anlamaya çalışalım:

1. Allah'ın, levh-i mahfuz isminde bir kader kitabı vardır ki, olmuş ve olacak her şey bu kitapta yazılmıştır.

2. Levh-i mahfuzda da iki çeşit kader yazısı vardır: 1. Kader-i muallak, 2. Kader-i mübrem.

3. Kader-i muallaktaki yazılar değişebilmektedir. Yani bu yazılar, **"Eğer falanca şu sebebe yapışırsa böyle olacak, yapışmazsa böyle olacak."** şeklindedir. Kaderin bu yazısı, kulları tembellikten kurtarmak ve sebeplere yapışmasını sağlamak içindir.

4. Kader-i mübremdeki yazılar ise, Allah'ın ezeli ilminin bir tecellisi-dir ve değişmemektedir. Eğer bu yazının değiştiğini kabul edecek olursak, Allah'ın ilminde olacağı bilinen bir şeyin olmayacağını veya olmayacağı bilinen bir şeyin de olabileceğini kabul etmek gerekir. Bu durumda da Cenab-ı Hakk'a cehalet isnadı yapılmış olur. Bu ise muhaldir. Daha önce bu kader kitabının yazılma hikmetini anlattığımızdan burada tekrara lüzum görmüyoruz.

Meseleyi bu şekilde maddeledikten sonra, şimdi, **"Kader yoktur. Allah geleceği bilmez."** diyenlere şu sorularımızı sormak istiyoruz:

1. Tahlilini yaptığımız ayet-i kerimede, **"Her vadenin bir yazısı vardır."** buyrulurken, **olacak her şeyin yazılı olduğu açıkça bildirilmiştir.** Ve bütün alimler bu ayet-i kerimeyi bu mana ile tefsir etmişlerdir. Sizler, *kaderi inkâr edenler olarak, bu ayeti nasıl izah ediyorsunuz?*

2. **"Allah dilediğini siler, dilediğini de sabit bırakır."** ayeti, **silinecek ve sabit bırakılacak bir yazının varlığını gerekli kılmıyor mu? Eğer yazı yoksa, silinen şey ve bırakılan şey nedir?**

3. Bütün müfessirler verdiğimiz bu ayet-i kerimeyi **"Kader-i muallak"** ve **"Kader-i mübrem"** ile tefsir ederken, *sizler bu ayeti nasıl tefsir ediyorsunuz?*

4. **"Ana kitap O'nun yanındadır."** ayetini bütün müfessirler levh-i mahfuz ile tefsir etmişlerdir. Sizler levh-i mahfuzu inkâr ediyorsunuz, o halde size göre Allah'ın yanında olan **"ana kitap"** nedir?

5. Ayrıca şunu da sormak istiyoruz: *Alimlerin güneşleri hükmünde olan Fahreddin-i Râziler, İbni Kesirler, İmam Zeccaclar, İbni Abbaslar ve diğer pek çok alim, bu ayetin tefsirinde hata yaptı da bir tek siz mi isabet ettiniz? Yoksa buna mı inanıyorsunuz?..*

On birinci delil: Hiçbir musibet yoktur ki, yaratmadan önce bir kitapta yazılı bulunmasın.

Tahlil edeceğimiz ayet-i kerime, Hadid suresinin 22. ayetidir. Bu ayette şöyle buyrulmuştur:

“Yeryüzünde ve nefislerinizde başınıza gelen hiçbir musibet yoktur ki, biz onu yaratmadan önce bir kitapta yazılı bulunmasın. Şüphesiz bu, Allah’a çok kolaydır.”

Ayetin bu apaçık beyanına karşı, şunu merak ediyoruz:

- “Allah geleceği bilmez.” diyenler, bu ayet-i kerimeyi hiç mi görmüyorlar?

- Allah’ın geleceği bildiğine dair bundan daha açık bir ifade olabilir mi?

- Yoksa, Allah’ın geleceği bildiğine inanmak için, gayb perdesinin kaldırılmasını ve levh-i mahfuzu görmeyi mi şart koşuyorlar?

Ayet-i kerime, yeryüzünde ve nefislerimizde başımıza gelen her musibetin, daha yaratılmadan önce bir kitapta kaydedilmiş olduğu açık bir şekilde belirtilmiş ve bunun Allah’a çok kolay olduğu zikredilmiştir. Şimdi başımıza gelecek bir musibet üzerinde tefekkür edelim.

Mesela: Bundan on yıl sonra bize bir arabanın çarpacağını farz edelim. Kur’an diyor ki: **Bu musibet, daha başınıza gelmeden önce bir kitapta yazılmıştır.** Şimdi şunu bir düşünelim: Bu musibet başımıza gelmeden önce bir kitapta yazılı olduğuna göre, demek Rabbimiz, on sene sonra bu musibet saatinde bizim nerede olacağımızı biliyor. Bize çarpacak arabayı biliyor. Nasıl çarpacağını biliyor. Ve bu musibetle ilgili diğer bütün detayları biliyor. Ve hepsini bir kitapta kaydetmiş. **Eğer Allah geleceği bilmeseydi, bu yazıyı yazabilir miydi?**

Şimdi bu mülahazalar üzerinden, “**Kader yoktur. Allah geleceği bilmez.**” diyenlere şu sorularımızı sormak istiyoruz:

1. Ayet-i kerimede, yeryüzündeki ve nefsimizdeki bütün musibetlerin daha yaratılmadan önce bir kitapta kaydedildiği beyan buyrulmuştur. *Bu, Allah'ın gaybı ve geleceği bildiğini ispat etmez mi?*

2. Eğer Allah geleceği bilmiyorsa, vukua gelecek musibetleri bu deftere (*levh-i mahfuza*) nasıl kaydetmiştir?

3. Siz, “**Allah geleceği bilmez.**” diyenler, “Yeryüzünde ve nefislerinizde başınıza gelen hiçbir musibet yoktur ki, biz onu yaratmadan önce bir kitapta yazılı bulunmasın.” ayetini nasıl izah ediyorsunuz?

4. Ayetin sonunda, “Şüphesiz bu, Allah’a çok kolaydır.” buyrulmuş. Allah’a kolay olan şey bize göre, ezeli ilmi ile olacak her şeyi bilmesidir. Siz ise bu ezeli ilmi inkâr ediyorsunuz. O hâlde size göre, Allah’a çok kolay olan şey nedir?

5. Ayet-i kerimenin tefsirini yapan bütün müfessirler, ayette geçen, her şeyin kendisinde yazılı olduğu kitabı levh-i mahfuz olarak tefsir etmişlerdir. *Levh-i mahfuza inanmayan sizler, bu kitabı neyle tefsir ediyorsunuz?*

6. Ayetin bu kadar açık beyanına karşı, hâlâ “**Allah'ın geleceği bilmediği**” safsatasında ısrar mı edeceksiniz?..

On ikinci delil: On bir yıldızla Güneş'i ve Ay'ı bana secde ederken gördüm.

Yusuf suresinde geçen bazı ayetlerin tahlilini yapacağız.

Yusuf suresinde bildirildiğine göre, Allah Teala Hz. Yusuf’a rüya tabirini öğretmiştir. Surenin 4. ayet-i kerimesinde, Hz. Yusuf gördüğü bir rüyayı babasına anlatır. Bu rüya, **O'nun on bir yıldızla Güneş'i ve Ay'ı kendisine secde ederken görmesidir.**

Surenin 100. ayetinde ise; **babası, annesi ve on bir kardeşinin Hz. Yusuf'a secde ettiği zikredilir.** Bu secde üzerine Hz. Yusuf şöyle der: **İşte bu, önceki rüyamın tevilidir. Gerçekten Rabbim onu hak kıldı.**

Hız. Yusuf'un tabir ettiği bir başka rüya da surenin 36. ayetinde zikredilmektedir. Hız. Yusuf rüyasını anlatan iki kişiye şöyle der:

“Biriniz efendisine şarap sunacak. Diğeri de asılacak ve kuşlar başından yiyecekler.”

Olay tam da Hız. Yusuf'un haber verdiği gibi gerçekteşir. Onlardan birisi idam edilir, diğeri ise saraya giderek krala hizmet eder.

Hız. Yusuf'un tabir ettiği bir başka rüya yine surenin 43. ayetinde zikredilmektedir. Kral görmüş olduğu rüyayı şöyle anlatır:

“Ben rüyamda yedi cılız ineğin yedi semiz ineği yediğini ve yedi yeşil başakla yedi kuru başak görüyorum. Ey ileri gelenler! Siz rüya tabir edebiliyorsanız benim bu rüyamın tabirini bana bildirin.”

Hız. Yusuf bu rüyanın tabirini 47. ayet-i kerimede yapar ve hadise aynen haber verdiği gibi çıkar.

Bütün bu anlattıklarımızı şuraya bağlamak istiyoruz:

Bir kul dahi, Allah'ın izni ve bildirmesiyle geleceği bilebiliyorsa, Allah'ın geleceği bilmemesi hiç mümkün müdür?

şimdi şunları düşünelim:

1. Hız. Yusuf'un babası, annesi ve kardeşleri yıllar sonra O'na secde etmiştir ki, Hız. Yusuf bunun olacağını rüyasında daha çocukken görmüştü. Eğer Allah geleceği bilmeseydi, yıllar sonra tevili çıkacak bu rüyayı Hız. Yusuf'a gösterebilir miydi?

2. Hız. Yusuf zindandaki iki kişinin rüyasını tabir etmiş, yani onların geleceğine dair iki haber vermiş ve verdiği haber tam doğru çıkmıştır. Onlardan biri asılmış, diğeri ise sarayda hizmet etmiştir. Hız. Yusuf'un verdiği bu haber, geleceği bilmek değil midir? Hız. Yusuf Allah'ın bildirmesiyle geleceğin bazı meselelerine muttali olabiliyorsa, O'nun Rabbi olan Allah bütün geleceğe muttali olmaz mı?

3. Kralın rüyası da Hz. Yusuf tarafından tabir edilmiş ve tabire birbir uygun olarak hadise vuku bulmuştur. Yedi sene bereket olmuş, peşinden yedi sene kuraklık ve kıtlık olmuş ve daha sonra tekrar bereketler gelmiştir. Şimdi soruyoruz: **Hz. Yusuf'a geleceği bildiren Allah'ın, geleceği bilmemesi hiç mümkün müdür?**

Allah Teala'nın geleceği bildiğine dair gösterebileceğimiz daha birçok ayet-i kerime var. Tam **on iki delil** ile bu ayetlerden bir kısmını naklettik. Artık bu kadarı kâfi görüyor ve daha fazlasına ihtiyaç duymuyoruz. Aslında yazdıklarımızı dahi fazla buluyoruz. Çünkü bizler bir Müslüman'ın "**Allah geleceği bilmez.**" itikadını taşıyabileceğine inanmıyor ve inanmak istemiyoruz. Evet, bu sözü söyleyen kişiler var. Ancak onların amaçları dini ihya değil, ifsat etmek... Bizler bir Müslüman'ın, ne kadar da cahil olsa, onların bu sözüne kanacağına ihtimal vermiyoruz.

Ayrıca sadece Kur'an'dan delilleri yazdık. Hadis-i şeriflerden deliller getirmedik. Halbuki Kur'an'dan sonra en sağlam kaynak olan Kütüb-i Sittede meselemize delil olacak onlarca hadis-i şerif var. Bunları kaydetmedik, çünkü Kur'an'ın ayetlerini inkâr edecek kadar haddi aşanlara, hadisten delil getirmek beyhudedir. Ayetleri inkâr edenler, hadislere ne yapmaz ki? Senetlerine bile bakmadan bir çırpıda "**Uydurma!..**" der, bir kenara atar.

Yine tefsirini yaptığımız ayetlerde görüşlerini naklettiğimiz müfessirler müstesna, alimlerden de nakil yapmadık ve bu konudaki icmayı da göstermedik. Zira onlar zaten icmaya ve alimlere inansalar, bu batıl sözü söylemezlerdi. **Ayeti inkâr eden ve ayetleri nefesine göre tevیل eden, hangi alime inanır, kimin sözüne itibar eder?** O ancak Allah'ın geleceği bildiğini ölünce anlayacaktır ki, o zaman da iş işten geçmiş olacaktır.

"Allah geleceği bilmez." diyenlerin ileri sürdükleri sözde deliller

Şimdi, "**Allah geleceği bilmez.**" diyenlerin ileri sürdükleri sözde delillere, daha doğrusu safsatalara cevap vereceğiz. Ancak muhatabımız, bu sözün sahipleri değil; onların sözleriyle yaralanan kişilerdir.

Cevabımız, cehaleti ve Kur'an'a uzaklığı sebebiyle yaralanan ve yarasına sürecektir ilmi bir merhemi olmayan kardeşlerimizdir. Direkt onlar ile konuşacağız.

Kardeşlerim, “Allah geleceği bilmez.” diyenler şu üç şüpheyi kalbe atmaktadırlar:

1. Eğer Allah ne yapacağımızı biliyorsa bizim suçumuz ne?

Onlar diyorlar ki:

- Eğer Allah ne yapacağımızı biliyorsa bizim suçumuz ne?
- O zaman ben Allah bildiği için yapıyorum.
- Eğer Allah bilmeseydi ben de yapmazdım, o halde suçlu olamam.
- Madem cennete ya da cehenneme gideceğim yazılmış, o hâlde ben kaderimi nasıl değiştireyim? Zaten her şey yazılı?..
- Mesela, benim bir adamı öldüreceğim kaderimde yazılıysa, o zaman ben öldürdüğüm için niçin katil oluyorum? Eğer kaderimde yazılı olmasaydı öldürmezdim...
- Her şey kaderde yazılıysa, böyle uğraşmak ve bir şeyleri başarmaya çalışmak niye? Zaten ne yazılıysa o vukua gelecek...

Soruları çoğaltmamız mümkün. Hepsinin altında yatan ana sebep, kaderin anlaşılabilmesidir. Bu soruları soranlar Allah'ın ezeliyetini ve “**ilmin maluma tabi olması**” kaidesini bilmemektedirler.

Bu konuda detaylı bilgi almak isteyenler, www.ehlisunnetinanci.com sitemizdeki kader başlığından **ezeliyet** ve **ilim maluma tabidir** dersleri mutlaka seyretsin veya videonun altındaki metinleri okusun.

Bu derslerde bu soruların cevapları verildiğinden, bu bahsi burada tekrar açmıyor ve ilgili derslere havale ediyoruz.

2. Eğer Allah bizim ne yapacağımızı biliyorsa bu alem niye yaratıldı?

“Allah geleceği bilmez” diyenler ikinci olarak diyorlar ki:

- Eğer Allah bizim ne yapacağımızı biliyorsa ve her şey kaderde yazılıysa, biz niye yaratıldık ve bu alem niye yaratıldı?

Herhalde onlara göre, alemin yaratılmasındaki hikmetlerin tahakkuku için, Allah'ın onların ne yapacağını bilmemesi gerekiyor. Bu zan, onların ne kadar cahil olduğunun ispatı için kâfidir. Eğer onlar, kendilerinin ve alemin yaratılış gayelerini bilselerdi, bu gayelerin, Allah'ın onların yapacağını bilmesiyle yok olmayacağını bilirlerdi.

Bizim ve şu alemin yaratılış gayelerini, burada teker teker beyan etmek çok uzun kaçır. Burada yapacağımız şey yine sizi, bu konuda hazırladığımız esere havale etmektir. Zira sadece bu mesele için hazırlanmış bir eserin tesirini, üç beş cümleyle yakalamak ve onlarca sayfada ancak anlatabildiğimiz gayeleri, birkaç satırda anlatmak mümkün değildir.

Eğer gerçekten bu sorunun cevabını öğrenmek ve Allah'ın yapacaklarımızı bilmesiyle, alemin ve bizim yaratılış gayelerimizin yok olmayacağını anlamak istiyorsak, bir tıklamayı çok görmeyelim ve vereceğimiz kaynağı inceleyelim. www.ehlisunnetinanci.com sitemize girip kader başlığını tıklayalım ve “Sonumuz belli ise niçin bu dünyaya geliyoruz?” videosunu seyredelim veya videoların altındaki metinleri okuyalım. Bu videoyu seyrettiğinizde, kaderimizin bilinmesiyle yaratılış gayelerinin kaybolmadığına hakkalyakîn şahit olacağız inşallah.

Ayrıca Bediüzzaman Hazretlerinin “On Birinci Söz” isimli eserini de mütalaa edebilirsiniz. Bu eserde, insanın ve alemin yaratılış gayeleri anlatılmıştır. Elinde “Sözler” isimli eser olmayanlar, sorularlarisale.com sitesinden bu esere ulaşabilirler.

3. Allah neden bildi ve bilmek için yaptı demektedir?

“Allah geleceği bilmez” diyenlerin en çok dile getirdikleri üçüncü şey, Kur'an'da “Allah bildi. Allah bilmek için yaptı.” gibi ifadelerdir. Onlar der ki:

- *Allah bilmek için yaptığına göre, demek ki önceden bilmiyordu?!*

Onların bu sözleri, aynı zamanda onların, Kur'an bilgisinden ne kadar uzak olduğuna bir delildir. Şimdi, Kur'an'daki "Allah bildi. Allah bilmek için yaptı..." gibi sözlerin manasını izah edelim ve onların bu fitnesini de neticesiz bırakalım.

Kur'an'daki "Allah bildi. Allah bilmek için yaptı..." gibi ifadeler iki manaya gelmektedir:

Birinci Mana: Buradaki "bilmek"ten murad, temyiz, yani ayırt etmektir. Mesela: "Allah, müminleri ve münafıkları bilmek için yaptı." denildiğinde, buradaki "bilmek" temyiz manasında olup, ayetin manası: "Allah, müminleri ve münafıkları ayırt etmek için yaptı." şeklindedir. عِلْمِ fiilinin مِنْ harfi ceriyle kullanıldığı bütün ayetler temyiz manasındadır. Bu ayetlerdeki مِنْ harfi cerine de "fârika min'i" denir. İsterseniz bu مِنْ harfi cerini bir örnek üzerinde görelim:

يَعْرِفُ الْأُسْتَاذُ الْمُجْتَحِدَ cümlesi "Öğretmen çalışkanı bildi." manasındadır. Eğer عَرَفَ fiilini مِنْ harfi ceri ile kullanıp, يَعْرِفُ الْأُسْتَاذُ الْمُجْتَحِدَ مِنَ الْكَسَلَانِ desek, mana: "Öğretmen çalışkanı tembelden ayırt eder." şeklinde olur. Gördüğünüz gibi, tek başına "bildi" manasında olan عَرَفَ fiili, مِنْ harfi ceri ile kullanıldığından "ayırt etti" manasına gelmektedir.

Aynı şey عِلْمِ fiili için de geçerlidir. Dolayısıyla bu fiilin مِنْ harfi ceriyle kullanıldığı bütün yerlere "bildi" manası değil, "ayırt etti" manası vermemiz gerekir... عِلْمِ fiilinin مِنْ harfi ceriyle kullanıldığı yerleri bu şekilde hallettikten sonra, şimdi bu fiilin harfi cersiz olarak kullanıldığı yerlere bakalım:

Bazen Kur'an'da عِلْمِ (bildi) fiili Allah'a atfedilir ve "Allah bilmek için yaptı." "Allah henüz bilmedi." denilir. Bu durumda ise şu mana murad edilmiştir: "Allah, ezelde olacağını bildiğini, olduktan sonra bildi." Ve "Allah ezelde olacağını bildiğini, daha bu yazı kaza edilmediğinden dolayı henüz olduktan sonra bilmedi."

Buradaki kaide şudur: "İlmi ezeli kadim olduğu halde, taalluku hadis olabilir." Bu meseleyi biraz izah edelim:

Cenab-ı Hak bizim ne yapacağımızı, zamanın ve maddenin olmadığı ezelde biliyordu. **Ancak yapılmış ve mevcut olarak değil, yapılacak olarak biliyordu.** Ne zaman ki kudretiyle, olacağını bildiği şeyi yarattı; o zaman, olacağını bildiği şeyi, olmuş olarak bildi. Buradaki değişiklik Allah'ın ilim sıfatında değil, ilmin taalluk ettiği eşyada olmaktadır. Daha önce, **"olacak"** diye bilinen eşya, vücuda geldikten sonra **"olmuş"** olarak bilinmektedir. Allah'ın ilminde ise bir artma ya da eksilme söz konusu değildir. Demek, **ilmi ezeli kadim olduğu halde, taalluk hadis olabiliyor.** İşte ayet-i kerimelerdeki **"bildi"** ve **"bilelim diye yaptık"** gibi ifadeler, **olacağını bildiği şeyi, olduktan sonra bildi.** Ve **olacağını bildiğimiz şeyi, olduktan sonra bilelim diye yaptık,** manasındadır.

Bizler bu manadaki her ayeti tek tek incelemeye gerek görmüyoruz. Sizler hangi ayeti ele alsanız, **عَلِمَ** fiiline bu manayı verebilirsiniz.

Son olarak şunu da ifade etmek istiyoruz:

"Kader yoktur. Allah geleceği bilmez." diyen dinden çıkar. Bu kişinin eşi boş olur, ibadetleri iptal olur; kestiği yenilmez ve üzerine cenaze namazı kılınmaz. Allah'ın varlığını inkâr eden kâfire hangi muamele yapılıyorsa, bu kişiye de aynı muamele yapılır. Allah bu kişilerin şerrinden Ümmet-i Muhammed'i muhafaza etsin. Âmin!..

*Bu eserde,
Allah'ın, her şeyi, daha vukua
gelmeden önce bildiğini ayet-i
kerimelerle ispat edilmektedir.
Ayrıca, "Allah, insanın yapacağı
fiilleri bilmez." iftirasında
bulunanların delil olarak gösterdiği
ayetlerin hakiki manalarını da
açıklanmaktadır. Bu metinlerde yer
alan konuların tamamı
www.ehlisunnetinanci.com
sitesinde video olarak mevcuttur*